

Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XVI. ÉVFOLYAM 11. SZÁM

2023. NOVEMBER

ÁRA: 300 Ft

www.martinus.hu

MÁRTON TÖREKEDETT KICSINNYÉ LENNI

ÄGIDIUS J. ZSIFKOVICS KISMARTONI MEGYÉSPÜSPÖK

100 éves Szent Márton

November Szent Márton hónapja egyházmegyénk számára. Ünnepeink Szombathely híres szülöttét, legalább ilyenkor felelevenítjük életét, elgondolkodunk az Ő Krisztus követésén és – talán – példája nyomán mi is tökéletesítjük keresztény lelkületünket. Idén ehhez Ágidius J. Zsifkovics kismartoni megyéspüspök gondolatait ajánljuk olvasóink figyelmébe.

Valami nem stimmel!

Szent Márton 316/317 körül született Savariában, a mai Szombathelyen, a római Pannonia tartományban, 397. november 8-án halt meg a mai Franciaországban, a Tours melletti Candesben, tehát jóval idősebb 100 évnél. Ő volt a nyugati szerzetesség megalapítója, Tours harmadik püspöke és az első nem mártír, akit szentté avattak. Sokkal jobban összekovácsolja Ausztriát és Magyarországot és közös történelmünket, mint bármelyik másik szent.

Mit jelent a 100 év?

Különleges évforduló. 2024-ben lesz száz éve, hogy Szent Mártont a legfiatalabb osztrák szövetségi állam, Burgenland védőszentjévé választották. A tartomány patrónusa, nem az egyházmegyéé!

Az Kismartoni Egyházmegye az anyaegyházmegyék, a Szombathelyi és a Győri Egyházmegyék „gyermeke”. Közel 40 évvel később lett Szent Márton a Kismartoni Egyházmegye védőszentje, mint a szombathelyi.

Természetesen Szent Márton tisztelete nem csak vallási okokból fontos, hanem mint szinte minden a történelemben, politikailag is. A mai Burgenland Nyugat-Magyarország része volt – nemzeti ünnepként ünnepelték Szent István király emléknapját. A Magyarországtól való elszakadás és Burgenland Ausztriához csatolása után a felelős politikusok az elszakadást akarták egyértelművé tenni, és a burgenlandiak nemzeti tudatát erősíteni. Éppen emiatt egy 1924. július 19-én kelt levelében a burgenlandi tartomány vezetése felkérte a burgenlandi apostoli adminisztrációt arra, hogy ne Szent István királyt, hanem Szent Mártont válasszák az új szövetségi állam védőszentjévé. Friedrich Gustav Piffl bíboros apostoli adminisztrátor kezdeményezte a szükséges lépéseket Rómában. XI. Pius pápa eleget is tett a tartomány kérésének, és 1924. december 10-i rendeletével Szent Mártont Burgenland tartomány védőszentjévé nevezte ki. A burgenlandi protestánsok nem akarták, hogy ezt rájuk kényszerítsék, így a Márton-napi ünnepelés csak lassan érvényesült, terjedt el. A hamarosan kialakuló nemzetiszocializmus is hozzájárult a részét. A háború befejezése és az 1945-ben visszanyert szabadság után Szent Márton ünnepét különös ünnepélyességgel és hálával ünnepelték minden év november 11-én. Azóta nem csak egyházi ünnep, hanem turisztikai látványosság is Szent Márton Burgenlandban.

Mit üzen nekünk ez a nagy szent?

Három jelzővel szeretném leírni a jelentőségét:

Lelkiség

Mi határozza meg Márton lelkiségét? Az önvizsgálat, az ima, a meditáció, az istentisztelet, a szentségek ünnepélése és a szegényekkel való törődés alakította keresztényi és papi életét. Márton törekedett kicsinnyé lenni, hogy ezáltal nagy legyen Isten, és az egyház.

Feltehetjük a kérdést. Nem kellene nekünk is visszatalálni a keresztény hit gyökereihez, amelyekből Szent Márton is merített? A hitben való megújulásra és az új kezdeményezésekre mindig van lehetőség.

Ágidius J. Zsifkovics kismartoni megyéspüspök

Ezért az első püspöki kérésem mindannyiunkhoz, családjainkhoz, plébániáinkhoz és közösségeinkhez: imádkozzunk naponta, hacsak röviden is, valamint ünnepeljük a vasárnapot, mint az Úr napját, gyakran találkozunk vele a szentmiséken.

Törekedjünk olyan imára, amiben megnyitjuk magunkat Isten előtt, és amelybe minden felebarátunkat belefoglalunk. Ezt úgy érhetjük el, ha mi magunk is egyszerűvé és kicsikké válunk.

Ne feledjük: ima nélkül, lelkiélet nélkül nincs kereszténység!

Szinodálisnak lenni

Ez a szó ógörög eredetű, azt jelenti együtt járni az úton. Ehhez is szükséges magunkat kicsinnyé tenni, hogy teret adjunk másoknak és mindennek előtt a Szentléleknek, aki nélkül nem lehetséges a szinodális út. „Ez az, amit Isten elvár a harmadik évezred egyházától” – jelentette ki Ferenc pápa. Az Egyház, ahogy a pápa mondja, „nem parlament”, hanem egy közösség, amelyben megvalósul az Istennel és az emberekkel való egység. Ezen a közös úton minden megkeresztelkedett arra hivatott, hogy saját karizmáival vegyen részt az Egyház küldetésében, hogy Krisztust képviselje az emberek között. Ez kimozdít minket a kényelmes életünkből, így jobban tudunk véleményt mondani,

és megkereszteltként felelősséget vállalni egyházunkért, egyházmegyénkért, egyházközségünkért és a társadalomért. Ez mindenki feladata, a püspöké, a papoké és Isten egész népéjé, készen kell állnunk az összefogásra és a közös munkára, figyelniünk és tanulniunk kell, különösen, ha változásokat vagy újításokat vezetünk be. Egyre inkább zsinati egyházzá kell válnunk. Szent Márton lelkipásztori szolgálatában mutatja meg nekünk, mit jelentett a zsinodalitás az ősegyházban. Tanulhatunk példájából.

A második kérésem: Megkeresztelkedettként vállaljon mindenki egy meghatározott feladatot a plébániáján, és másokkal együttműködve kamatoztassa talentumait egyházközségében, ez a zsinatiság megvalósítása a mindennapokban.

Szolidaritás

Szent Márton, mint katona világosan megmutatja mi a szolidaritás, ennek példája, amikor télen megosztotta kabátját egy koldussal Amiens városkapujában. Szent Márton irgalmas cselekedete csak látszólag a koldusra, valójában magára Krisztusra irányult: „... amit e legkisebb testvéreim közül eggyel tettetek, velem tettétek.” (Mt 25,40) Márton így Krisztussá válik a koldus életében. Ez a kép világosan leírja küldetésünket – sajátunkat, de az egyházközségeket is: követnünk kell Krisztust, aki kicsiny nyé tette magát, az emberek szolgálatára.

Szent Márton példakép mindannyiunk számára. Nem kell hőstetteket végbevinni. Mutassunk meg cselekedeteinkben Krisztus szeretetét. A szegénység ma is érezhető, de a szegények általában nem adnak hangot szükségüknek. Egyházmegyém „Tanulmányi alapot” hoztam létre, melyen keresztül papjaimnak, az egyházközségeknek és mindenkinek lehetősége van személyes adománnyal támogatni a rászoruló fiatalokat.

Harmadik kérésem: Vezessünk be egy konkrét Szent Márton tettet, hogy növekedjen a jótékonykodás és a szolidaritás az emberek között. Mint Szent Márton egyházmegyéi, sokkal jobban kötelességünk másokat segíteni. Az előítéletek és a féltelmek nem győzhetnek az együttérzésen és az emberségen. A társadalmak nem áthatják alá az emberi méltóság és a szolidaritás értékeit.

A spiritualitás, a zsinodalitás és a szolidaritás útjelző táblák és alapok a jövő felé vezető úton. Márton mutatja nekünk az utat, és velünk van ezen az úton. Ez a „vasfüggöny” nehéz időszakban is megadatott számunkra. Meggyőződésem, hogy ez az út jó út számunkra Szombathelyen és Kismartonban egyaránt, ez egy reménnyel, bizalommal és derűvel teli út. Nemcsak a két egyházmegyére és két országra vonatkozik, hanem jövőorientált jelentőséggel bír a tartós keresztény küldetésével együtt növekvő Európa számára. Bízhatunk abban, hogy Szent Márton a szószólónk. Mindenesetre Szent Márton európai marad minden időben.

Címlap- és portrékép: Kismartoni Egyházmegye

Szent Márton példa számomra, mert Krisztust követte és egész életében hűséges maradt az evangéliumhoz

Történészként Szent Márton kultuszával foglalkozik, erre vonatkozó kutatásait már egy könyvben is kiadta. Mire irányulnak pontosan kutatásai?

Az ereklyéket tanulmányozom, főként azt vizsgálom, hogy tiszteletük és a hozzájuk kapcsolódó hagyományok mennyiben változtak az évszázadok folyamán, illetve azt kutatom, hogy az ereklyék milyen okból kerültek egyik helyről a másikra.

Kutatásai és zarándoklatai alapján hogyan látja, milyen mértékben élő Szent Márton tisztelete napjaink Európájában?

Még nyáron indult Toursból és ősszel ért Szombathelyre Donatien Mazany francia történész, aki két keréken tette meg a két város közötti 2500 km-es távot. Szent Márton nyomában teker, bejárva azokat a településeket, amelyek a Szent Márton Európai Kulturális Útvonal mentén éltek, őrzik a szent életű püspök emlékét. Mi indította el a zarándoklaton, mit tapasztalt Szent Márton európai kultuszával kapcsolatban, erről is kérdeztük a tours-i történészt.

Szent Márton tisztelete még ma is él Európában, erről tanúskodik mindenekelőtt a neki szentelt rengeteg templom. Következésképpen hívók és nem hívők legalább lakóhelyük öröksége révén ismerik Szent Mártont. A köpenymegosztás oly sok ábrázolása ismert, hogy ez is hozzájárult Szent Márton népszerűségéhez. Zarándoklatom során sok emberrel találkoztam, hivatalos személyekkel és járókelőkkel egyaránt. Amikor elmondtam nekik, hogy a Szent Márton által megtett utat járom végig, mindegyikük számára elfogadhatónak tűnt a szent alakja.

Szent Márton miért fontos az ön életében? Mennyiben példakép az ön számára?

Szent Márton elsősorban azért fontos számomra, mert szülővárosom püspöke volt, és mert sírja közelében nőttem fel. Azért példa számomra, mert Krisztust követte és egész életében hűséges maradt az evangéliumhoz. A köpenymegosztás gesztusa végül is mindannak csak egy példája, amit ez az ember egész életében tett. Ami számomra talán a legjelentősebb, az a Trèves-be tett útja volt, ahová azért ment, hogy a bíróság előtt megvédje a priszciánusokat.

Térjünk rá a zarándoklatra, melyet Tours-tól Szombathelyig kerékpáron tett meg! Miért vállalkozott erre a zarándoklatra? Miért kerékpáron tette meg az utat?

Szoktam zarándokolni, lelkiéletemnek meghatározó eleme, hogy egyedül legyek, szemtől-szemben magammal, s közben szebbnél-szebb templomokat látogassak meg és különböző tájakat szeljek át: síkságot, erdőt, hegyet. Igaz, hogy a Tours-tól Szombathelyig tartó út különösen hosszú, 2500 km. Ennek az útnak a megtételére azóta vágytam különösen, hogy 2018-ban megvédtem a doktori dolgozatomat. Természetesen azért, mert a dolgozatom Szent Márton ereklyéiről szólt. Egyébként ezt megelőzően is terveztem egy zarándokutat Santiago de Compostella-ba, amit 2021-ben tettem meg, ugyancsak kerékpáron. A kerékpár mindennapjaim társa, kizárólag ezen közlekedek.

Már gyermekkorom óta szenvedélyes biciklis vagyok, s Tours-ban egy kerékpárklubnak is tagja vagyok. A tv-ben is figyelemmel kísérem a kerékpárversenyeket. Amikor kissrác voltam, nem a focistákért rajongtam, hanem a kerékpárversenyzőkért.

A Tours-tól Szombathelyig tartó út az ön számára nem turistaút volt, hanem zarándoklat. Hogyan tudta megőrizni a zarándoklat szellemiségét az út során?

Mindennap természetesen nehéz volt megoldani, hogy szentmisére menjek, de néhányszor sikerült. Például Páviában a Szent Péter-bazilikában és Velencében a Szent Márk-bazilikában. Máskor, ha találtam nyitva tartó templomot, ott imádkoztam. Egyébként kerékpározás közben mondtam a rózsafüzért, egy olyan rózsafüzérrel, amelyet egy barátnőm készített kifejezetten a zarándoklatra.

Ha utólag visszagondol erre az útra és magára, mi jut eszébe?

Hogy egészen őszinte legyek, azt kell gondolnom, hogy nem vagyok teljesen normális. Egyedül útra kelni, önállóan megtenni 2500 km-t nem megszokott dolog, sokakat ez félelemmel töltene el. Valójában azonban nem voltam egyedül, tudom, hogy az Úr velem volt és Szent Márton is védelmezett. Ezen kívül sok emberrel találkoztam, akik segítettek, inni adtak, megmutatták az utat, ha kissé eltévedtem és szállást adtak. Végül is ezekre a gondviselészerű találkozásokra gondolok, amikor visszaemlékszem a zarándoklatra.

Nagyon sok fényképet és videót készített az útról. Miért?

Két okból. Először is a Tours-i Egyetemen végzett munkámhoz, ahol Szent Márton örökségének jegyzékét állítom össze. A videók másrészt egy készülő film anyagához kellene, amelyek megismertetnék a Tours-tól Szombathelyig tartó Szent Márton útvonalat. Amikor a vágás elkészül és megkapom a működési engedélyt, megpróbálom a lehető legtöbb moziban közzétenni a filmet, majd feltenni az internetre, hogy minél többen férjenek hozzá.

Ha valaki zarándokolni szeretne Szombathelyről Tours-ba kerékpáron, milyen hasznos tanácsokkal látná el?

Előre tanulmányozza át pontosan az utat, gondoskodjon szállásról a pihenőhelyeken, ugyanis nem könnyű szobát találni, ha az ember kerékpáron megy. Fizikailag is jól fel kell készülni, illetve gondolni kell a megfelelő étkezésre. Szigorúan a legkevesebb holmit kell magunkkal vinni, éppen csak annyit, hogy legyen váltóruháink és tudjunk tisztálkodni, valamint szükség esetén legyen nálunk egy szerszám, hogy megjavítsuk a kerékpárt. Lelki segítségként azért még ajánlanám, hogy ismerkedjen meg a zarándok egy kicsit Szent Márton életével és vigye magával Sulpicius Severus: Szent Márton élete c. művét.

Fotók: Donatien Mazany, Molnár Péter

Szent Márton Ünnepe Szombathelyen 2023. november 10-11.

A Szombathelyi Egyházmegye mindenkit szeretettel hív egyházmegyének védőszentje, Szent Márton ünnepére.

Program:

- November 10. 17.00 – Szent Márton vesperás, majd lampionos felvonulás a Szent Márton-szoborhoz. Az ünnepi megemlékezést követően koszorúzásra kerül sor.
- November 11. 10.00 – Ünnepi szentmise. Főcelebráns és szónok: Hal'ko József pozsonyi segédpüspök.

Úton Szent Mártonnal

Jó pár éve két jó barátommal végigjártuk a Szombathelyt Tours-al összekötő Szent Márton zárándokútnak a történelmi Magyarországra eső szakaszát. A sárga sávval jelzett útvonalnak van egy rövidebb déli és egy hosszabb északi ága, az előbbi a Muraszombat melletti Mártonhelyig, az utóbbi Pozsonyig tart. Akkor a Martinus folyóiratban részletesebben is ismertettem ezt a zárándokutat, mostani cikkemben csak néhány emléket eleveníték fel röviden, így invitálva másokat is, hogy keljenek útra.

Miért is indulunk útnak? Egy zárándokút, különösen, ha a gyalogos formáját választjuk, azt a tapasztalatot adja, hogy maga az életünk is úton lét. Van egy végső cél, amely felé tartunk, és ami közben történik, lehet bármily szép és fontos, csak az egyik állomás. Ezekből gazdagodva haladunk tovább, de ott még nem állunk meg végleg, és nem ott fejezzük be az utat. Közben, kimozdulva a mindennapok megszokott komfortjából vállaljuk az út nehézségeit is, az időjárás viszontagságait, a vízhólyagokat, a fáradságot a cél elérése érdekében. Megtanuljuk elfogadni és segíteni egymást.

Amikor egy úton haladunk, tudjuk, sokan jártak már rajta előttünk. Igaz ez Krisztus követésének útjára is. Az előttünk járók példája pedig buzdít és irányt mutat számunkra. A Kisalföld sík vidékén a Szent Márton út egyik állomása Bogyoszló falu, melynek fő nevezetessége klasszicista stílusban épült temploma. A kívülről jellegtelennek tűnő templom belül kincseket rejt. A szombathelyi festőművész, Döbrentey Gábor által 1941-42-ben festett látványos freskósorozat vonultatja fel előttünk a magyar szenteket, Szent Mártonnal kezdve a sort. Életének legismertebb jelenete, amikor megosztja köpenyét a koldussal, emlékezteti a nyomában járókat: ismerd fel Krisztust embertársadban, különösen a legelesettebbekben.

Az úton számos emberi találkozásban volt részünk. Ezeket keresztül is megtapasztalhattuk, az úton lévőket a Gondviselés kíséri. Máriakálnok a Szigetköz jelentős búcsújáró helye. Kicsi kápolnája a falu határában, szép ligetes környezetben áll a gyógyító hírű forrás felett. Ott jártunkkor épp felújították, egy munkásruhás ember kopácsolta a téglák közül a fugákat. Amikor szóba elegyedtünk, kiderült, ő a falu plébánosa. Annnyira megörült a zárándokok érkezésének, hogy tiszteletünkre megkongatta a harangokat. Majd elvezetett a plébániatemplomba, ahol a kegyszobrot elhelyezték a felújítás idejére, és litániával köszöntöttük a Szűzanyát. Utána még egy rövid vendéglátásra is futotta. Amikor megérkeztünk Rajka falu Szent Márton templomához, láttuk, hogy néhány ember megy be éppen. Mire az ajtóhoz értünk, az már zárva volt, de a toronyból hallottuk a beszélgetésüket. Letelepedtünk, hogy megvárjuk őket. Amikor kijöttek, megkérdeztük, megnézhetjük-e a templomot. Először bizalmatlanul méregettek bennünket, de végül beengedtek. Miután kiderült, hogy egyházközi emberek vagyunk, feloldódott a légkör.

Így amikor a templomlátogatás után érdeklődtünk, hol verhetnénk fel a sátrainkat, egyikük, a helyi egyházközség elnöke, felajánlotta a közeli tanyáját, ahol a gazdasága található. Este a tábor-tűz mellett tanulságos beszélgetés kerekedett. Elmesélte, hogy a háború után családja hogyan menekült ide a Csallóközből a kitelepítés elől, mindenüket hátrahagyva. Hogyan laktak egy pajtában jó ideig, mire sikerült az életüket újrakezdeni.

Egy zárándokút legmaradandóbb élményei talán épp azok az események, melyeket nem lehet előre kiszámítani.

Szöveg: Szalai Attila

Fotó: Gedeon Tamás

Szent Márton lábnyoma

Rajka, Szent Márton-templom

Máriakálnok, Szentháromság-templom

Bogyoszló, Szent Kozma és Damján-templom

Az önkéntességnek az a jutalma, hogy az ember úgy érzi, hogy többet kapott, mint amennyit beletett ebbe a szolgálatba

Interjú Lukovits Milán OFM atyával, a Mária Rádió műsorigazgatójával

2017. október 7-én, Rózsafüzér Királynője ünnepén indult a Mária Rádió Szombathelyen. Ezt megelőzően már Celldömölkön és Sárovaron is működtek önkéntes csoportok, akik a rádión keresztül több ezer hallgatóhoz eljuttatták Krisztus evangéliumát. Nemrég Lukovits Milán atya, a rádió műsorigazgatója járt Szombathelyen. Vele készült rövid interjú a találkozó apropóján.

Amikor nemrég Zalaegerszegen, a Mária Kongresszuson jártam, az jutott eszembe, hogy a kereszténység minden korban kereste a formákat az evangelizációra. És valahogy minden korban rábukkanunk olyan lehetőségekre, amik az adott időben a legjobban szolgálták, segítették az evangelizációt. Ilyen napjainkban a Mária Rádió is. Ön, mint műsorigazgató miként tekint a rádióra?

Négy éve kerültem a Mária Rádióhoz. Rám jó hatással volt. Engem is evangelizál. Az evangelizáció azzal kezdődik, hogy hagyjuk magunkat evangelizálni. Ez a szó azt jelenti, hogy az Evangéliumot elérhetőbbé, érthetőbbé tesszük, egyre inkább aszerint élünk. A Mária Rádió részben közvetlenül evangelizál, nem hívők is hallgatnak minket. Másrészt azok megerősítése is fontos, akik hívők, hiszen ezek az emberek az Evangélium két lábon járó hírnökei, akkor is, ha meg sem szólalnak, mert a munkahelyükön, de nem egy esetben a saját családjukban is olyanokkal találkoznak, akik róluk olvassák le, hogy mi a kereszténység.

A Szombathelyi Egyházmegyében járt nemrég. Itt sok helyen fogható a rádió, illetve rendelkezik stúdióval: Szombathely, Zalaegerszeg, Sárovar, Celldömölk. Miként látja egyházmegyéinkben a rádió helyzetét, működését?

Erőteljesen jelen vagyunk itt, szeretjük is a Szombathelyi Egyházmegyét. Persze a más vidékeken élőket is szeretjük, és nem tőlünk függ, hogy hol kapunk sugárzási lehetőséget. Annak örülnék, ha az itt élők megbecsülnék azt a lehetőséget, ami másoknak még nem adatott meg, hogy hozzáférnek a Mária Rádió adásához. Az itteni erős jelenlét sok önkéntes munkatársat igényel. Mindig szükség van újakra. Nem azért, mert a régiek nem jók, hanem azért, mert az önkéntes szolgálatnak más a természete, mint a fizetett munkaerőnek. A szerződéses munkavállaló felmond, elmegy, másikat veszünk fel a helyére. Az önkéntes viszont idővel kifárad, megbetegszik, vagy az élethelyzete már nem teszi lehetővé a további szolgálatot. A feladatok is változnak. Ezért mindig hívjuk az embereket, hogy legyenek önkéntes munkatársaink.

Mivel lenne elégedett a jövőben a Mária Rádió szombathelyi egyházmegyes adásaival, stúdióival kapcsolatban?

Nagy dicséret illeti az itteni munkatársainkat, hogy éveken keresztül napi 24 órás műsort készítettek. Hála Istennek, a médiaszolgáltatásra vonatkozó szerződéseink ezt már nem követelik meg. Ezáltal viszont az itt készülő műsorok jobban be tudnak kerülni az országos adásba. Annak örülnék, ha példamutató emberek tanúságtételei, keresztény életvezetést segítő beszélgetései még nagyobb számban keletkeznének. Biztos vagyok benne, hogy az itteni kincseknek még csak a töredékét hoztuk felszínre.

A Mária Rádió számára futár önkénteseket próbált toborozni szombathelyi látogatásán. Mit jelent ez a feladat?

A "futár" közkeletű, bár kissé vicces elnevezése az önkénteseink jelentős csoportjának. A Mária Rádió minden hónapban kiad egy magazint, jelenleg 43 ezer példányban. Ez igen jelentős szám. Ez a magazin ingyenes, mint minden, amit a Mária Rádió ad. Mi is adományokból működünk és ingyen adunk mindent. De meg kell rendelni ezt a magazint, tehát nem szórjuk, mint a reklamanyagot, hanem konkrét címekre küldjük. A 43 ezres példányszámnak a felét önkéntes munkatársaink viszik ki a lakóhelyükhöz közel eső címekre. Havonta egyszer ez kiváló egészségügyi séta vagy biciklizés lehet, attól függően, hogy ki mennyi címet vállal. Van, aki húszat, van, aki százat. A példányszám másik felére sajnos nincsenek önkéntes futáraink, azokat a Magyar Posta kézbesíti. Mivel adományokból működik a Mária Rádió, kötelességünknek érezzük, hogy megspóroljuk azokat a kiadásokat, amire van más megoldás. Tehát a futárok toborzásának anyagi oka is van. Legalább ennyire fontos, hogy a futárszolgálat más minőségű kapcsolatot létesít a hallgatóval, magazin-olvasóval, mint amit a Posta. A futár a Mária Rádió színeiben kézbesíti a magazint a postás pedig a Magyar Posta nevében. Nem kell minden címre becsöngetni, vagy beszélgetni az ott lakó hallgatóval, de ha az önkéntes munkatársunk vállalt 30-40 címet, akkor előbb-utóbb legalább látásból ismeri azokat, akiknek a magazint viszi. Lesz néhány, aki várja, lesi, hogy mikor érkezik, és akinek jólesik, ha néhány mondatot vált vele. Másokkal találkozik a templomban vagy az utcán, és megköszönik neki, hogy kivitte a magazint. Tudja, hogy az a hallgató éle vagy esetleg megbetegedett, meghalt? Ilyen esetben kéri a hallgatói családot, hogy imádkozzon az illetőért. A magazinon kívül más kiadványunkat, küldeményünket is eljuttatja a hallgatóinknak. A futár ott helyben a Mária Rádió keze, lába, személyes tekintete és figyelme. Talán ez a kapcsolat a hallgatókkal csak a mi rádiónkra jellemző.

A Mária Rádió önkéntesek áldozatos munkája nyomán működik szerte a világban, nálunk is. Miért bátorítaná a híveket, hogy vegyenek részt – így a Szombathelyi Egyházmegyében is – a Mária Rádió adásainak elkészítésében, az újság eljuttatásában adott címekre, akkor is, ha talán eddig nem voltak kapcsolatban a rádióval?

Az önkéntesség az utóbbi 15 évben jelentősen elterjedt hazánkban is. Tőlünk nyugatabbra korábban is általános volt.

Ami jó, vegyük át másoktól! Az önkéntesség is jó dolog, és a Mária Rádióban tevékenykedni is jó dolog. Itt tehát kettő az egyben valósul meg, és mindkettő jó. Ha valaki önkéntesként szemetet szed a patakparton, akkor az önkéntes szolgálat jósága erősebb annál, hogy általában szemetet szedni nem olyan kellemes dolog. Az önkéntességtől sokan tartanak, mert nyilván időt és energiát igényel. Ma az a gazdag ember, akinek ideje van. És a legtöbben úgy érzik, hogy nincs idejük, tehát hogyan adjanak abból, ami nekik is kevés. Ugyanakkor az önkéntességnek az a jutalma, hogy az ember úgy érzi, hogy többet kapott, mint amennyit beletett ebbe a szolgálatba. Érdemes kipróbálni! Ha nem ez a tapasztalata, akkor úgyis abbahagyja.

Arra kérem, hogy néhány gondolatot osszon meg velünk: miért fontos, hogy életünkben jelen legyen a Szűzanya tisztelete, szeretete?

Jézus az ember prototípusa. Akkor leszek leginkább önmagam, akkor hozom a legjobb formámat, az jelenti a kiteljesedésem,

ha Jézust követem, ha Rá hasonlítok egyre inkább. Jézusnak pedig az édesanyja volt az, akitől kapta nemcsak a testét, hogy „értünk emberré lett”, hanem Mária tanította őt leginkább a szeretetre, egészen a szeretetből vállalt haláláig. Jézus azt mondja, hogy „úgy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket!” ÚGY – nem akárhogy. Mi szeretünk, de leginkább a magunk módján. Ahogy tőlünk telik. Ha meggondoljuk, hogy milyen irányból jön a szenvedés az életünkbe, akkor biztosan vannak betegségek, testi szenvedés. Vannak emberek, akik nem szeretnek bennünket, akadályoznak minket vagy kárt okoznak nekünk. Ez biztos sok bosszúsággal jár, de megküzdünk velük. De a legtöbb szenvedésünk abból ered, hogy akiknek vágyunk a szeretetére, azok nem ÚGY szeretnek bennünket, ahogy az nekünk jó. Jézus és Mária arra ad példát, abban erősít minket, hogy szépen szeressünk. Az Ószövetség egy sorát a keresztények mindig Máriára alkalmazták: „Anyja vagyok én a szép szeretetnek.”

(Sir 24, 24)

Van olyan ember, akinek ez nem vonzó?

A teremtésvédelem lelkiisége és az „ökológiai önvizsgálat”

Október 4-én délben adta közre Ferenc pápa legújabb, Laudate Deum című apostoli buzdítását az éghajlatváltozásról. A Szentatya úgy látja, hogy a Laudato si' kezdetű enciklikájának 2015-ös megjelenése óta nem kap kellő figyelmet az éghajlatváltozás. Nobilis Márió atya a Mária Rádió szeptemberi magazinjába írt figyelemfelhívó cikket a teremtésvédelemről. Köszönjük a rádióknak a közlési lehetőséget.

Ahogy egyértelművé válik a Földön az ökológiai krízis komolysága, úgy jelenik meg egyre többféle reakció erre a helyzetre. Vannak, akiket összefogásra és az életmódjukban szükséges változtatások megtételére indítanak a felismerések. Vannak, akik emellett másokat is igyekeznek rávenni a tudatosításra és a változtatásra – ki szelídebben, ki „prófétai” módon, mások esetleg erővel is. Vannak aztán, akik az összefogás helyett saját jólétük megtartására gondolnak. Ismét mások még mindig tagadni próbálják a figyelmeztetések valóságát. Akadnak, akik saját javukra igyekeznek kihasználni a helyzetet, nem egyszer riogatással és azt sugallva, hogy egyedül valamilyen általuk kínált megoldás menthet meg bárkit.

A problémák sötét képekkel való lefestéséhez – legyen az prófétai, végső soron igaz figyelmeztetés vagy pedig túlzó riogató – kapcsolódik az ökológiai szorongás jelensége is, ami a veszélyeztetett jövőtől való félelem hatására állandósul magukat tehetetlennek érző emberekben. A szorongás valós, az azonban tipikus struccpolitika lenne válaszként rá: „Inkább ne beszéljünk a problémáról, mert vannak, akikben szorongást kelt!” Arra érdemes törekedni, hogy amikor az ökológiai krízisről esik szó, igyekezzünk mindig bemutatni a kiutak reális lehetőségét – mert ilyenek továbbra is vannak!

A teremtésvédelem lelkiisége ezt a hozzáállást igyekszik támogatni. Egyfelől törekszünk reálisan látni a helyzetet – Krisztus példájára, aki megtestesülésével mindenestül vállalta ezt a teremtett valóságot, beleértve a fájdalmakat, az ellentmondásokat, sőt a halált is. Másfelől viszont, ahogy Jézus is megtette mindazt, amiért az Atya küldte őt, és közben teljes mértékben rá hagyatkozott, úgy szeretnénk mi is bátor és reményteli módon megtenni, amit ebben a történelmi korban egyéni és közösségi szinten tennünk kell. Tudva, hogy Isten nem cselekszik helyettünk, ám ha mi megteesszük az ő szándékát, akkor bőségesen támogatja azt a maga erejével.

Hogy mi Isten akarata, miben tértünk el attól, és mit kell tennünk, hogy újra az ő akarata tegyük, azt a lelkiismeret-vizsgálat eszközével érthetjük meg. A jezsuita lelkiiség különösen is kidolgozta ennek az önvizsgálatnak (examen) módszerét.

Született már kifejezetten „ökológiai examen” is. Bizonyára nem véletlen, hogy a jezsuita rendből származó Ferenc pápa 2016-ban, egy évvel a Laudato si' enciklika megjelenése után, a közös otthon gondozásának világnapjára kiadott első üzenetét tulajdonképpen egy ilyen examen vázára fűzte fel, ezekre a pontokra osztva üzenetét: „A Föld kiált...”, „...mert vétkeztünk”, „Lelkiismeret-vizsgálat és bűnbánat”, „Irányválttatás”, „Az irgalmasság egyik új cselekedete”, „Összegzésként: imádkozzunk!”.

Fontos, hogy egy lelkiismeret-vizsgálat nem arra szolgál, hogy „a sárba nyomjon”, hanem épp arra, hogy felemeljen, megízleltesse velünk Isten irgalmasságát, és újrakezdésre biztasson. A teremtés elleni vétkek reális beismerése és az ökológiai önvizsgálat tehát, ha jól értjük és alkalmazzuk, nem a klímaszorongás egyik újabb fokozója, hanem a remény erősítője lelkünkben, és az Istenben bízó, tetterre kész keresztény közösség erős eszköze.

Fotó: Nobilis Márió

A ciszterciek családjába fogadták Brenner József atyát Heiligenkreuzban

2023. szeptember 16-17-én Szentkereszt-búcsút tartottak Heiligenkreuzban, a 890 éves ciszterci apátságban. A vasárnapi program 15 órakor az apátsági templomban keresztfelmagasztalási ünnepi misével kezdődött, Maximilian Heim OCist apát vezetésével. Brenner József, a Szombathely-Vasvár Székeskáptalan nagyprépostja meghívott díszvendégként, Boldog Brenner Anasztáz János OCist vértanú testvérének tiszteletét is kifejezve, koncelebrált az ünnepségen.

A templomi ünnepséget követően nagyszámú zarándok kíséretében, körmenetben vitték át a Szentkereszt ereklyét, valamint Boldog Brenner Anasztáz János vértanú és Boldog Maria Gabriella Sagheddu (XX. századi olasz trappista nővér, aki életét Istennek ajánlotta a keresztények egységéért; II. János Pál pápa 1983-ban avatta boldoggá) ereklyéit az újra megnyitott és felújított Kreuzkirche-be, ahol megáldották az oltárképeket, melyek Clemens Maria Fuchs osztrák festőművész alkotásai. Az apátsági templom 300 évig Heiligenkreuz plébániatemploma is volt. 1982-ben az apátsági templom mellett külön plébánia-templomként épült fel a Kreuzkirche, amely méltó szentélyt ad az ereklyéknek.

A Ciszterci Rend Heiligenkreuzban, a „Szent Keresztről nevezett Miasszonyunknak szentelt” apátság, boldoggá avatása óta különösen is tiszteli és őrzi Boldog Brenner János (Anasztáz OCist) atya emlékét. Természetesen nagy becsben tartják, és szoros kapcsolatot ápolnak még élő testvérével Brenner József atyával, aki emlékezéseivel (is) segíti a vértanú megismerését, megismertetését, és meghívottként sokadszor személyesen is részt vesz az apátság ünnepségein. Több ilyen esemény volt a közelmúltban is: 2021. október 5-én a boldoggá avatott ereklyéjének elhelyezése a román-gótikus apátsági templomban, valamint a „Pater Anastasius-János-Brenner-Haus” kollégium alapkövének elhelyezése. Csaknem egy év múlva, 2022. szeptember 17-én – Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén – a már elkészült ciszterci főiskolai kollégium felszentelése történt. Ugyanekkor jelent meg Boldog Brenner János lelki naplójának német nyelvű könyvkiadása (Die Botschaft des seligen Pater Anasztáz János Brenner), valamint a Szent Kereszt plébániai templom renoválása keretében az új oltárkép megszentelése zajlott. Utóbbi sokalakos képen Jézus Krisztus keresztről levételét komponálta meg Clemens

Maria Fuchs osztrák festőművész, és a szereplők között az egyik kiemelt alak Boldog Brenner János, aki a képen Krisztus lábát tartja a kezében. Az akkor még csak maketten bemutatott teljes templomi átalakítás és tervezett faliképek mára már megvalósultak és elkészültek.

Az oltárkép centrumában a tabernákulum áll, ami a Legszenetebbet tartalmazza. Előtte van a Szent Kereszt ereklye, közvetlenül a Megfeszített szívsebe alatt. A tabernákulum ajtaja mintegy bejárata a kompozíciónak, és olyan személyek veszik körül, akik minket az Isten szeretetének legnagyobb misztériumába vezetnek. Legfelül a Szentháromságból kiáradó fény világítja meg a képet, középen van a megfeszített és feltámadt Krisztus, az odaadás gesztusával. Az Atya, aki értünk feláldozta Fiát, tartja Krisztust. Az Atya és Fiú Lelke galamb formájában az Istenanya felé fordul, aki a kereszt alatt áll és tartja fia kezét. Bal kezével érinti meg a Fiát és arra utal, hogy Ő egészen közel van a megváltás titkához. Mária jobb kezét áldóan Boldog Maria Gabriella Sagheddu fátyla fölé tartja, a Szentlélek rózsasöjében (ami a szeretet és tisztaság kegyelmét szimbolizálja). A boldoggá avatott, Istenanya oltalmazó köpenyében pihen, a ciszterci nővérek fehér habitusában. Jobbjában a rózsafüzért tartja, balját a szívéhez emeli, mint az Isten akaratának történő odaadás jeleként, hogy életét az Egyház egységéért adja. A Szentháromságból áradó fény egészen megvilágítja Boldog Brenner János (Anasztáz OCist) arcát, aki a ciszterciek fiatal mártírja és 1957. december 14-15-én éjszaka, a kommunista uralom idején, Szentgotthárd közelében életét adta vértanúként az eucharisziáért. Ő szintén a ciszterciek fehér habitusában van, amit a diktatúra miatt sohasem viselhetett, noha haláláig kinyilvánította a renéhez fűződő szeretetét és odatartozását.

Az idei Szent Kereszt ünnepén Brenner József nagyprépost urat azzal is megtisztelték, hogy a Ciszterci-család tagjává (tiszteltbeli ciszterci) avatták ünnepélyes keretek között, a prioratus nagytermében, megfelelő díszes dokumentum (kitűzővel) átadásával. Ebben közlik, hogy a megnevezett személy a ciszterci közösséghez sok éven keresztül közel állt és Őt a ciszterci családba ünnepélyesen felvették. Miséikben és zsolozsmáikban, mint családtagról megemlékeznek, majd a világból való távozása hírért megkapva pedig lelki üdvéért imádkozik a közösség. Mindezt egy könyvben az érintett is aláírta. A dokumentum emlék-képen a Szűzanya köpenye alatt az Ő családja van (mint a községi templomban is).

A latin nyelvű irat magában foglalja a Szent Kereszt templom rövid történetét (eredetileg temetőkápolna volt). A renovált és felújított templom az előző évben bemutatott és mostanra elkészült, új képekkel gazdagodott. A főoltáron a kép felett a Szent Kereszt ereklye, az oltáron pedig két boldog: Gabriella Sagheddu és Brenner János Anasztáz ereklyéje van elhelyezve.

Szent Kereszt felmagasztalása ünnepén nem a keresztet magasztaljuk, hanem aki egykor rajta függött és ezzel megváltotta a világot. A heiligenkreuzi ciszterci ünnepi liturgia és búcsú, valamint a hozzá csatlakozó kulturális és más programok a nagyszámú zarándoknak jó lehetőséget adtak a méltó ünnepléshez.

Szöveg és fotó: Dr. Pác Miklós

Böjte Csaba atya előadása a Boldog Salkaházi Sára Technikumban

„Imádságos, szép, jót kereső emberek legyünk!”

Október elsején Bögötről, az Assisi Szent Ferenc templomból indult a zarándoklat Böjte Csaba atya vezetésével, mely a sárvári Szent László templomban tartott szentmisével ért véget. Másnap – október másodikán – a Boldog Salkaházi Sára Technikum vendége volt Csaba testvér. Az atya a tőle megszokott kedvességgel és alázattal mesélt az élet ajándékáról, a minden gyermekben megtalálható kincsekről. Elmagyarázta a diákoknak, hogy a lelkiismeret az Isten szava bennünk, s amikor imádkoznak, a Jóistennel beszélgetnek. „Uram milyen dolgok vannak előtted? Mit kellene csinálnom? Hol rontottam el? Kitől kell, hogy bocsánatot kérjek?” Nagyon oda kell figyelni erre a belső hangra – magyarázta Csaba testvér.

A legfontosabb dolog, amit ebben az iskolában tanulhattok az az, hogy párbeszédet folytathattok Istennel – hangsúlyozta az atya. Ha tükörbe néztek, a Mennyei Atya alkotását láthatjátok, mintha egy értékes Rembrandt-festményt néznének. Ugyanígy kell tekinteni az osztálytársakra, a szülőkre, tanárookra is, ők is egy zseni (a Jóisten) alkotásai. Ha viszont magatokról vagy a társaitokról rosszat mondotok, az Isten munkáját szidjátok – intette a diákokat. A gonosz szeretné elhíttetni az emberrel, hogy értéktelen, ezért ha magatokra és egymásra néztek, mindig jusson eszetekbe, hogy Isten remekművei vagytok! Ez a tudat adhat kitartást a mindennapi feladatok elvégzéséhez, ezért tudjuk megcsinálni, amit kér tőlünk a Jóisten, ezért tudjuk megtanulni mindazt, ami az életfeladataink elvégzéséhez szükséges – nyomatékosította Csaba testvér.

A ferences szerzetes elmesélte, hogyan fogadta be az első gyermeket Déván. Misére készült, amikor egy néni kézen fogva bevezetett egy kislányt. Megkérte Csaba testvért, hogy gondoskodjon róla, mert ő erre nem képes. Csaba testvér szerzetesként nem erre a feladatra készült, ezért először kérte az asszonyt,

hogy vigye el a gyermeket, keressen más megoldást a kislány sorsára. A misén olvasott evangélium azonban megnyitotta a szívét a feladat elfogadására: „Aki befogad egy ilyen gyereket az én nevemben, engem fogad be. Aki pedig engem befogad, nem engem fogad be, hanem azt, aki küldött engem.”

Ekkor fogadta be az első gyermeket. Jóságú cselekedetének híre ment, a kolostor hamar megtelt, hamarosan 200 gyermekről kellett gondoskodnia. A mindennapi szükségletek előteremtése hatalmas feladat volt, melyhez a Jóisten erőt és segítséget adott neki, és ad a mai napig, hiszen a gyermekotthonokban már több mint 6 ezer nehéz sorsú gyermekben segített a Dévai Szent Ferenc Alapítvány által.

Nagyon megható történetet mesélt el arról az idős német hölgyről, aki egyszer karácsony hajnalán meglátogatta a rendházat. Az asszony vőlegényét Romániában gyilkolták meg a háborúban, ezért nagyon nem szerette ezt az országot, hiszen elvette tőle a kedvesét. Azonban úgy érezte a halála előtt, hogy ki kell engesztelődnie. Úgy gondolta, megbocsátásként a rászoruló gyerekeknek hoz ajándékot, jöllehet talán épp az ő nagyapjuk gyilkolta meg vőlegényét. Így gyógyította meg a régi sebhelyet, mert nem akart haraggal, gyűlölettel a szívében az Isten színe elé kerülni. Az Isten ereje vele volt, tudott jót tenni, figyelt a szavára.

A diákoknak útravalóként elmondta, hinni kell abban, hogy az Isten vezeteti az embereket, nem csak az élethivatásban, hanem a társ megtalálásában is.

Az előadás végén Csaba atya imádkozott a technikum munkatársaiért és diákjaiért, hogy növekedjenek kedvességben, bölcsességben, imádságos istenszeretetben, és nyíljon meg a szívük a szépre és a jóra, hogy a maguk számára, egymás számára és a világ számára is áldás legyenek!

Csaba testvér megígérte, hogy legközelebb – lehetőség szerint még ebben a tanévben – a kollégista diákokhoz is ellátogat a Boldog Brenner János Kollégiumba.

Nyílt nap!

A szombathelyi Boldog Salkaházi Sára Technikum és Kollégium mindenkit szeretettel hív az intézmény nyílt napjára.

Időpont: 2023. november 14. 9.00

Helyszín: 9700 Szombathely, Petőfi S. u. 6.

További információk: www.bsst.martinus.hu

Legyünk példaképek az oltár körül

Ministránsvezetőket képeztek egyházmegyénkben

Az oltár mellett szolgálni, segíteni a miséző papnak életre szóló élmény, hivatást meghatározó esemény is lehet / kell, hogy legyen egy ministráns számára. Ehhez azonban az is kell, hogy ismerjék a liturgiát, valóban segíteni tudjanak a papoknak, és hitben is megértsék, átéljék az adott liturgikus cselekményt. Erre készítik fel őket a plébániákon az atyák, illetve azok a ministránsvezetők, akiknek egyéves képzése fejeződött be még augusztusban, a Szombathelyi Egyházmegyében. A záró szentmisén, az oklevelek átadásán jártunk és kérdeztük a ministrán-sokkal való foglalkozásról, a képzés tapasztalatairól a plébániák képviselőit.

Olyanok jöttek erre a képzésre, akik már hosszú ideje ministrálnak, mondta a programot szervező dr. Kürnyek Róbert atya, pasztorális helynök. Emiatt már nem is annyira a liturgikus szolgálatra helyeztük a hangsúlyt, hanem arra, hogy olyan ismereteket adjunk át, amivel tudnak a kisebb ministránsokkal, az újonnan érkezőkkel foglalkozni. Így vezetélméleti ismereteket kaptak a résztvevők, játékokat tanultak, önismerettel foglalkoztak.

Az Ikervári Plébániáról Szabó Csabát kértem fel, hogy vegyen részt a képzésen, mondta Tóth András plébános a lapunknak adott interjújában. Idén novemberben lesz 17 éves és hosszú évek óta ministrál már. Megvan benne az a szorgalom és megbízhatóság, amivel szerintem egy vezetőnek rendelkeznie kell. Természetesen Csabát is megkérdeztük, hogy miért vett részt a képzésen. Válaszában elmondta, hogy szeret ministrálni, már második kora óta szolgál az oltár körül. A közösség, az, hogy együtt lehetnek a fiatalok, együtt csinálnak valami nagyszerűt, mindez sokat jelent számára. Ezt szeretné továbbvinni, átadni a plébánia ministránsainak azon ismereteknek, készségeknek a segítségével, amiket a képzésen megszerzett.

A Vasvári Plébániáról hárman is részt vettek a képzésen, mondta lapunknak adott interjújában Elmer atya. Amikor két évvel ezelőtt megérkezett Vasvárra, kevesen voltak a ministránsok és

nem is nagyon sikerült megszólítani őket erre a szolgálatra. Ez nem tudom, miért volt így, folytatta az atya, aki azonban bizakodik, hogy a képzésen részt vett fiatalok segítségével sikerül újra lendületet adni a ministránséletnek. Megkérdeztem, hogy hazájában, a Fülöp-szigeteken hogyan foglalkoznak a ministránsokkal. Elmer atya saját gyermekkorát hozta fel példaként: az ottani fiataloknak nagy megtiszteltetés, hogy az oltár mellett szolgálhatnak. He-tente szombatonként találkoztak a plébánián, ami az otthonától 20 km-re volt. Ott felkészültek a liturgiára, valamint ők takarították vasárnapra a templomot is. Hogy mit hoz a jövő a plébánián, azt egyelőre nem tudni, de Tanczos Martin segítségével többet foglalkoznak majd a ministránsokkal. Mint elmondta: számára nem volt teher a programon való részvétel, és az öccsét is sikerült beszerveznie. A képzésről azt mondta, jobban és hasznosabban telt, mint gondolta, sokat tanult a többiektől, akikkel jó csapatot alkottak. Megtanultuk, hogyan kell a fiatalokkal bántani, hogy legyünk példaképek az oltár körül, nagyobb testvér a sekrestyében, mondta Martin. A tanultakat hasznosítva úgy érzi, sokkal türelmesebb lett a fiatalokkal, példa lett számukra, amit ők is éreznek, mert szívesebben jönnek ministrálni, ami neki pozitív visszajelzés. A jövőre nézve a lelkesedést kell növelniük a gyerekekben, mondta Martin, hogy ne tehernek érezzék a ministrálást, hanem ajándéknak, hogy Istennek szolgálhatnak. Érezzék jól magukat a közösségben és akkor szívesebben jönnek ministrálni. Közel állni az oltárnál, ez sok fiatalot megérint, átformálja a lelküket, mondta lapunknak dr. Székely János megyéspüspök. Papjaink 50-60%-a volt ministráns, sokaknak ez óriási élmény volt az életükben. A gondolatainkban ez is ott van, hogy reméljük, Isten egy-két fiatalot megszólít, hogy életüket szenteljék az ő szolgálatukra. Szeretném, ha lenne több ministráns a plébániákon, lennének számukra találkozóik egymással, kispapjaikkal. Legyen sok pillanat, ahol a hitükben megerősödnek és esetleg Isten hívását is meghallják. A megyéspüspök kiemelte, fontos, hogy ne csak az atyák szólítsák meg a fiatalokat. Sokat jelenthet a fiatalok számára, ha látják kortársaikat, barátaikat, testvéreiket, hogy ők is lelkesednek Jézusért. Más az ereje az evangéliumnak akkor, ha azt látják a fiatalok, hogy kortársaik, egy mai fiatal is tud lelkesedni Jézusért.

Megvásárolta a Szombathelyi Egyházmegye a vasi megyeszékhely egyik ikonikus épületét, a Brenner-villát. A korábban szebb napokat is megélt épület valamikor a 18-19. század fordulóján épült. Pontos tervek még nincsenek az ingatlan hasznosításra, de felmerült, hogy Boldog Brenner Jánosnak és Brenner Tóbiás polgármesternek emlékszóbat alakítanak ki, emellett keresik az olyan közösségi funkciókat, amelyek alkalmasak a szombathelyiek megszólítására, és anyagilag is biztosítják az épület fenntartását.

Az egyházmegye gyűjtést hirdet az épület megmentésére.
Számlaszám: 11747006-27277203
Elnevezés: „MENTSÜK MEG A BRENNER VILLÁT” SZOMB

„Az Istent szeretőknek minden a javukra válik.” (Róm 8.28)

A fenti címmel nyílt kiállítás a karakói plébánia épületében 2023. augusztus 18-án. A fenti szentírási idézetet nagyon sok pap választotta magának jelmondatul, többek között Tóka János egykori karakói plébános is, aki 1966 és 2003 között szolgált Karakóban, Kamondon és Nemeskeresztúron.

Nagyon megkedvelték a fiatal káplánt a '60-as, '70-es években a közvetlensége, barátságos és szeretettel teljes viselkedése miatt. A gyerekek örömmel jártak hozzá hittanra, jó hangulatban teltek a jegyesoktatások a plébánián stb. Nem csoda ezek után, hogy mindig szeretettel emlegetik egykori plébánosukat a hívek, ezért nem is volt kérdés, hogy halálának 20. évfordulóján megemlékezzünk róla.

Nem csak egy egyszerű megemlékezést szerettünk volna, hanem Tóka atya és elődeinek gazdag hagyatékából egy kiállítást szerveztünk az egyházközségi tagok a plébánia épületében. A régi „pap lakás” Karakóban nem egy elhagyatott épület, hanem sok-sok színes programnak ad helyet minden évben, hiszen az egyházközség és a „Közösen a Településünkért Alapítvány” számos eseményt szervez az épületben. Így a kiállítás egy „élő épület” egyik látványossága lett, amely felidézi a múltat, hiszen bemutatja Karakó község, az egykori ispánsági székhely múltját, történetét a levéltári anyagok segítségével.

A kiállításon helyet kapott Lutter Imre plébános által készített sok kézimunka, hímzés, terítő, amiket az ügyes kezű lelkipásztor csinált a szabadidejében. Miseruhák, kelyhek, ampolnák és egyéb liturgikus eszközök lettek elhelyezve a vitrinekben, amiket érdeklődéssel figyelnek a látogatók, főleg a férfiak, akik régen ministráltak és örömmel emlékeznek vissza gyermekkoruk idejére.

Tóka János atya használati tárgyaiból, könyveiből és hagyatékából is használtunk fel a kiállításához, de nagyon látványos és értékes része a tárlatnak a 17-18-19. századokból való szentírássok, misekönyvek és papi zsolozsmás könyvek, amik nagyon jó állapotban maradtak meg.

A jó Istennek hála sokan eljöttek a hétköznapi esti szentmisére, amit Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök mutatott be. A hívek nagy számban való megjelenése is jól mutatta, hogy mennyire szerették és ma is nagyon szívesen emlékeznek vissza egykori lelkipásztorukra. A Tóka atyára való emlékezés nagyon szépen összehozta a plébánia híveit, nemcsak az ünnepre, hanem előtte a kiállítás tervezésében és szervezésében is.

A kiállítás kidolgozása, az anyagok összegyűjtése a levéltári kutatások mind-mind az egyházközségi tagokat dicséri, mert szerettek volna valami méltó és helyi kiállítási anyagot összeállítani az egykori plébános/ok emlékére. A levéltári anyagok nemcsak az egykori ispánsági központ történelembeli szerepét írják le, hanem bemutatják a volt lelkipásztorok életét és munkásságát.

Azzal, hogy elkészült a kiállítás nemcsak egy egyszeri ügyesen megoldott feladatot akarunk „letudni”, hanem élővé szeretnénk tenni a kiállítást, nemcsak várjuk a látogatókat, hanem hívjuk és visszük a gyerekeket a plébániára, ahol játékos feladatokon keresztül igyekszünk megmutatni nekik a dicső múltat és összekötni azt a jelennel.

A régi lepusztult plébánia épületet önerőből, a hívek adományaiból sikerült egy évvel ezelőtt felújítani belsőleg, felajánlásokkal és közmunkával, ami szívből jött. Ennek a közös munkának öríási ereje és hatása van a közösség életére. Az elmúlt egy évben nagyon sok programot valósítottunk meg a felújított épületben, amit a mostani kiállítás mintegy megkoronázott.

Mint plébános nagyon büszke vagyok a lelkes kis közösségre, akik nem hagyják veszendőbe menni a régi értékeket és ezekre alapozva építik a közösséget, adják tovább a jó Isten és az egyház iránti szeretetet a következő generációknak.

Átadták a Caritas Hungarica díjakat Budapesten október 7-én. A kitüntetettek az újbudai Magyar Szentek templomában vehették át a díjakat ünnepi szentmise keretében. Idén 38 önkéntes részesült az elismerésben, közülük hárman – Finy György, a szombathelyi Segítő Szűz Karitás Csoport vezetője, Gál Lászlóné, a Gutorföldi Karitás Csoport alapítója és Pál Józsefné, a Murarátkai Karitás Csoport vezetője – a Szombathelyi Egyházmegyéhez tartoznak.

Gratulálunk!

Az épületek nem pusztán kövek, hanem közösséget teremtenek Jó ütemben haladnak a kőszegi egyházi fejlesztések

Mint arról már egyházmegyénk internetes felületein és Martinus újságunkban is több alkalommal beszámoltunk, 6,1 milliárd forintos kormányzati támogatással egyházi épületek újulnak meg Kőszegen. Az egykori „Szegényház” átalakításával létrejött Szent Erzsébet Szociális Központot és a felújított temetői kápolnát átadták, megáldották.

Dr. Székely János megyéspüspök, Soltész Miklós egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkár, Ágh Péter, a térség országgyűlési képviselője, az Építési és Közlekedési Minisztérium államtitkára, Vámos Zoltán főispán és Básthly Béla, Kőszeg város polgármestere együtt tekintették meg a felújítás alatt álló épületeket és kaptak tájékoztatást a fejlesztések jelenlegi állásáról szeptember végén.

Lapunknak Székely János megyéspüspök elmondta: Kőszeg tele van gyönyörű épületekkel, történelmi emlékekkel, karitatív intézményekkel. A kereszténységből mindig élet fakadt, átjárta a társadalmat. Keresztény találmány az első kórház, az első ingyenes iskola. Így volt a múltban és így van a jelenben is. Az épületek nem csak kövekből állnak, hanem közösségeket fogadnak be. Így van ez pl. a volt Szegényház, a Szociális Központ esetében, amely Szent Erzsébet nevét viseli. Ez a ház 80 megváltozott munkaképességű embernek fog munkát is adni, de kicsit második otthonuk is lesz.

Emberi közösséget ad számukra, olyan helyet, ahol a rászorulóknak, nehézséggel küzdőknek segítő kezet nyújtanak, hogy segítsenek az életük értelmét megtalálni. De ugyanígy lesz a többi épületnél is: pl. a gyönyörű helyen lévő Kálvária-kápolna olyan hely, ahová sokan felmennek, hogy a kilátásban gyönyörködjenek, de közben találkoznak a természetfeletti titoknak a jelenlétével. A temetőkápolna szintén az egész várost szolgálja, segíti a családokat a gyászukban, az embereknek a szeretteiktől való búcsúzásra ad méltó helyet, hogy ezt a nehéz pillanatát az életüknek átélhessék. Az egyházi épületek közösséget teremtenek és hordozzák azokat. Szeretném, ha a falak énekekkel, imádsággal, az emberek hitével, szeretetével telnének meg. A fejlesztések érintik még a Kálvária-kápolnát, a Verbita Rendházat, a Jézus Szíve-, a Szent Imre-, és Szent Jakab-templomokat. Utóbbi két templomban régészeti feltárásokat is folytattak a szakemberek. Jelenleg már a belső helyreállítási munkák zajlanak. A Jézus Szíve-templommal kapcsolatban a toronyfelújítás kapott nagy visszhangot az elmúlt időszakban. A Verbita Rendház felújításának első ütemében – többek között – sor került a tetőzet felújítására, a padlástér szigetelésére, külső homlokzat javítására. A belső munkálatok során – többek között – felújították az alagsori és földszinti vizesblokkokat, ahol akadálymentes WC-eket is kialakítottak, emellett a manzard szintjén felújították és korszerűsítették a szobákat, vizesblokkokat, valamint az új felszálló vezetékek kiépítésre kerültek. A belső, a teljes homlokzat és udvar, a támfal, a támfal feletti és közvetlenül előtte lévő terület felújításával nyeri vissza régi szépségét a Kálvária-kápolna és környezete. Az épület berendezései és szobrai restaurátorok munkája nyomán újulnak meg.

2003-ban avatta boldoggá Batthyány-Strattmann Lászlót Rómában Szent II. János Pál pápa. A 20 éves évfordulóra emlékezve és hálát adni zárandokoltak el a Szombathelyi Egyházmegye hívei Körmentre szeptember 23-án, ahol a herceg orvos élt és dolgozott. A nap során számos programon vehettek részt az emberek, és imáikban megemlékeztek a herceg feleségéről, Coreth Mária Teréziáról is. Az ünnepi szentmisén Kiss László körmenti plébános mondott szentbeszédet, melyet meghallgathatnak a Qr-kód alatti linken.

Kórházlelkészek elérhetőségei:

Szombathely - Gaál Sándor / Dr. Pem László
+36 30 619 5474

Zalaegerszeg - Horváth István Sándor
+36 30 211 9359

Martinus
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja
www.martinus.hu

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Fábián Tamás, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Nagy Dóra, Pálinger Réka, Rónainé Magyar Krisztina
Kiadó: Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.)
Telefon: 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskido.hu • **Internet:** www.martinuskido.hu
Felelős kiadó: Dr. Perger Gyula
Nyomdai kivitelezés: Yeloprint Kft. • **ISSN 2060-145X**
Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.